

Er zijn taalkwesties waarover heel verschillend kan worden gedacht. Taalkundige Frank Jansen behandelt iedere maand zo'n kwestie, en nodigt iedereen uit te reageren.

Nederlands verplicht in raadsvergaderingen?

In de Rotterdamse deelgemeente Feijenoord voeren personen met een Turkse achtergrond tijdens vergaderingen geregeld gesprekken in het Turks. Dit tot ongenoegen van Nederlandstalige raadsleden. Moeten daarom andere talen dan de Nederlandse verboden worden? Ja, vindt de Partij voor de Vrijheid, nee, vindt de minister van Binnenlandse Zaken. Wie heeft er gelijk?

VOORSTANDER

In gezelschap spreken we de taal die iedereen in dat gezelschap kan verstaan. Dat is een eenvoudige fatsoensregel die ervoor zorgt dat er überhaupt gezelschap kan bestaan. In een vertegenwoordigende democratie bestaat er een bijzonder soort gezelschappen: wijk- en gemeenteraden, provinciale en landelijke organen waarin debatten en andere overlegvormen plaatsvinden. Die organen hebben twee kanten. Aan de ene kant weerspiegelen ze de bevolking. Aan de andere kant zijn ze onderdeel van de Nederlandse staat. De ene kant laat diversiteit zien, de andere kant juist eenheid: één koningin, één grondwet, één munt. Hoe meer eenheid, des te gelukkiger de mensen in het land. Als we

Foto: Diederik Beltman

Tijdens deelraadsvergaderingen in Rotterdam Feijenoord wordt geregeld Turks gesproken.

over een standaardtaal beschikken, moeten we die ook de rechten geven die haar toekomen. Stel daarom het Nederlands verplicht in alle officiële situaties, om te beginnen in politieke vertegenwoordigende organen. Dat geeft bovendien aan iedereen – autochtoon en allochtoon – die er een eigen variant van het Nederlands op na houdt, een duidelijk signaal dat het de moeite loont om de standaardtaal te leren.

TEGENSTANDER

In gezelschap spreken we de taal die iedereen in dat gezelschap kan verstaan. Deze eenvoudige fatsoensregel is voldoende. Het Nederlandse raadslid moet hetzelfde roepen wat wij vroeger bij fluisteraars riepen: "Mogen wij ook even meegenieten?" Meer willen regelen leidt tot regelneerij en nog meer ambtenaren. Denk aan alle uitzonderingen (verwelkoming van buitenlandse gasten bijvoorbeeld) waarvoor aparte bepalingen moeten komen. De voorgestelde maatregel berust op de vooronderstelling dat het Nederlands een vaststaande hoeveelheid taal is, waar iets binnen of buiten valt. Voor een andere, meer dynamische taalopvatting valt ook wat te zeggen, namelijk dat ons idee van wat Nederlands is, voortdurend verandert. Denk bijvoorbeeld aan sprekers die hun taal doorspekken met leenwoorden. Sommigen vinden dat schitterend, anderen beschouwen het nauwelijks als Nederlands. Maar het belangrijkste argument tegen is dat je best voor een zekere eenheid kunt zijn zonder voor maximale eenheid te zijn. Dan beschouwen we taalverschillen tot de variatie

die net zozeer bij onze samenleving behoort als geloofsverschil.

Wat vindt u ervan? Moet er in raadsvergaderingen verplicht Nederlands worden gesproken?

Geef voor 10 maart 2008 uw mening op onze website: www.onzetaal.nl/homofkuit. Of stuur een briefkaart met 'Nederlands verplicht in raadsvergaderingen' of 'Nederlands niet verplicht in raadsvergaderingen' naar de redactie van *Onze Taal*, Raamweg 1a, 2596 HL Den Haag. In de volgende aflevering de uitslag. ■

(advertentie)

'Ik wil gelezen worden!'
Multatuli

EIGEN BEHEER
Nieuwpoortkade 2a
1055 RX Amsterdam

Voor uw uitgave in eigen beheer

- gelegenheidsuitgave
- proefschrift
- dichtbundel
- verhalen
- levensbeschrijving
- roman
- etc.

Wilt u meer weten?
020 60 60 701 of eigenbeheer@euronet.nl
website: www.boekservice.nl/eigenbeheer

Uitslag vorige stemming

Moet de naam van streektaalproducten beschermd worden? Een duidelijke meerderheid van de inzenders, 113 (72%), is daarvoor, slechts 44 stemmers (28%) zijn tegen. Een van de bijdragen aan het forum stelt voor om een onderscheid te maken tussen gewassen (Opperdoozer Rondes) en bereidingswijzen (Deventer koek). Voor naamsbescherming van gewassen zijn wél goede argumenten te bedenken, bijvoorbeeld dat de bijzondere smaak direct herleidbaar is tot een bijzondere bodemgesteldheid, die nu eenmaal elders niet na te maken is. Voor de bescherming van producten met een streekgebonden bereidingswijze gelden dergelijke argumenten niet.